

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСоюз: (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 56. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СУБОТА, 24-го БЕРЕЗНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 24, 1984 No. 56. VOL. XCI.

ЗАКЛИК

До Урядів країн-учасниць Гельсінкського процесу, правозахисних організацій релігійних, лікарських, журналістських та інших об'єднань, людям доброї волі

Нові вістки про трагедію, що відбувається в Києві з українським перекладачем і публіцистом Валерієм Марченком, змушують нас звернутися до таких поважних і широких адресатів: 36-річний журналіст Валерій Марченко, повторно засуджений на 15-річний термін, помирає у в'язниці.

Мати політв'язня у відчай просить рятувати її сина, що став жертвою жорстокої несправедливості, бо не скоїв і не мав наміру коїти жадного злочину. Ось яку телеграму надіслала вона до Папи Івана Павла II: „Ваша Святосте!

Мій син, вірний християнин, що ніколи не переступав законів християнської віри, засуджений повторно на 15 років, вмирає у в'язниці. Його життя було сповнене стремління до Добра і справедливості. Надіюся на Вашу поміч. Рятуйте віруючого християнина Валерія Марченка!

Мати Ніна Марченко
17-го березня 1984 р. 11:30"

Це розпачливе материнське благання спричинили такі події.

Суд, призначений на 12-го березня ц.р., відклали через тяжкий стан здоров'я Валерія Марченка. На процесі підсудний не міг навіть підводитися і через силу, проте не втрачаючи гідності, брав участь у судилищі.

Після суду матері відмовили в її законному клопотанні про побачення. Домагаючись дозволу побачити хворого сина-в'язня, Н. Марченко зверталася до генерального секретаря КПРС Константина Черненко, до Президії Верховної Ради, до міністерства охорони здоров'я — їй дозволили побачення. Проте Валерій був уже в такому стані, що не міг вийти до матері.

Нашу тривогу посилює така деталь із справи В. Марченка, що вже раніше відбув 8-річне ув'язнення за таким самим безпідставним обвинуваченням: теперішній його слідчим був Слобоженюк, який має досвід і, можливо, спеціалізується в КГБ УССР на вбивстві хворих в'язнів. Шойно минуло п'ять років відтоді, як він так само холоднокрівно, в тій самій тюрмі вбив під слідством українського письменника Гелія Сингір'єва і дотепер не був за це покараний.

Доки Слобоженюк із своїми колегами не довів до трагічного кінця своєї нової жертви, просимо невідкладно втрутитися в справу Марченка, домагаючись акцій швидше його звільнити і відпустити на лікування за межі СРСР.

Допоможімо беззахисній матері в її відчайдушних намаганнях рятувати сина — Валерія Марченка!

Закордонне Представництво Української
Гельсінкської Групи

ПІДГОТОВКА ДО КОНЦЕРТУ УНС ЗАВЕРШУЄТЬСЯ

Джерзі Сіті. — Підготовка до великого концерту у 90-річчя Українського Народного Союзу поступово завершена. Зацікавлення квитками у передпродажі є так велике, що правдоподібно усі місця будуть вже випродані перед днем концерту 1-го квітня ц.р. З поодиноких місцевостей в сусідстві Нью Йорку готуються українські громадяни приїжджати автобусами, наприклад, з Філадельфії, Нью-арку і Кліфтоні, про що були оголошення в пресі.

Рівночасно з організаційною підготовкою до підготовки програми Ювілейного концерту, яка під кожним оглядом цікава творами і визначна виконавцями. Тут і солістів на перше місце висувається молода, але вже широко відома піаністка Лілія Артимів, яка виконає вперше 2-й Слов'янський концерт Бориса Лятошнінського в супроводі симфонічної оркестри під керівництвом маестра Володимира Колесника.

Крім зацікавлення концертом Б. Лятошнінського і його виконавцем Л. Артимів, на Ювілейному концерті публіка очікує інших точок програми, що будуть усі прем'єрами на терені ЗСА. Це написана окремо на це свято Святкова увертюра відомого українського композитора Юрія Філі і вперше повністю виконуваний твір Станіслава Людкевича „Кавказ", зучасть українського канадського хору і симфонічної оркестри.

Лілія Артимів, лавреатка багатьох конкурсів гри на фортепіані, має у своєму артистичному здобутку п'ять сольових фортепіанних альбомів, награних у Великій Британії, які отримали дуже добру критику, а її платівка-дебют визнано в 1980 році як „найкращий запис року". Артимів вже виступала успішно з Бостонською симфонічною оркестрою, Клівлендською симфонічною оркестрою, Нью-Йоркською філармонією, а також з оркестрами Пітсбургу, Сейнт Луїсу, Дітроїту, Сінсіннаті і Сіетлу. Не менш інтенсивно концертує вона у Європі, де вже грала з такими симфонічними оркестрами як Мюнхенська філармонія, Берлінська РІДС, Бі-Бі-Сі симфонічна оркестра та Гельсінкська філармонія. Влітку минулого року Я. Артимів

Лілія Артимів

мала свій дебют з Корейською філармонією в Сеулі, а в наступному році вона буде виступати в Австралії та в Сінгапурі.

Піаністка після виступу на Ювілейному концерті УНСОЮзу планує вже другу імпрезу з українською піаністкою, тим разом власний концерт-беніфеїс на користь Українського Музею у відомій залі Алліс Таллі Голд у Лінкольн Центрі в Нью Йорку, що відбудеться 11-го листопада ц.р.

Для інформації слухачів, зокрема американської публіки та музичних критиків, які запрошені на Ювілейний концерт, друкується двомовний програмник, в яких буде подана не лише точна програма та дані про її виконавців араз і знімки, але також інформація про українську класичну музику, написану авторами Юрієм Каліщук і Людмилою Волянською в українській мові та Андрієм Григорівцем в англійській мові.

Програмака повніться співпраці з Карнегі Голл, де буде відбуватися Ювілейний концерт.

ВІДЗНАЧАТЬ 40-РІЧЧЯ УГВР

Нью Йорк. — В неділю, 5-го травня ц.р., о год. 5-й по полудні в залі Купер Юніон в центрі української ділянки, відбудеться Ювілейний концерт у 40-річчя Української Головної Визвольної Ради (УГВР) з участю майстрів вокального мистецтва: Ренати Бабак і Андрія Добрянського; музикантів: піаніста Томи Гринькова і челиста Нестора Цибирівського та хору „Думка". Довідатиме о. д-р Іван Гриньков. Мистецтвом дорядником і організатором є Юрій Повстенко.

У СВІТІ

ПРОМОВЛЯЮЧИ В ПОЛЬСЬКІЙ мові на загальній авдієнції у Ватикані, Папа Іван Павло II висловив свою „повну солідарність" з польським католицьким єпископством, який осудив заборону уряду вивішувати хрести розп'яття в шкільних кімнатах та в інших урядових будинках. Він згадав, що у своїй заяві конференція польських єпископів перестерегла уряд, що Церква буде боротися проти цього розпорядження. В заяві єпископату домагався скасування цієї постанови і привернення хрестів розп'яття і інших релігійних символів до шкільних кімнат і інших публічних будинків.

ЗІ СТОЛИЦІ ТУРЕЧЧИНИ Анкари уряд повідомив, що органи безпеки арештували 12 терористів вишколених за кордоном і сконфіскували велику кількість революційних, амуніції, ручних гранат і динаміту. Уряд твердить, що ці терористи мали почати терористичні акти і саботажі і в цей спосіб привернути діяльність терористичного підпілля, яке діяло перед захопленням влади в Анкарі військовиками в 1980 році. Урядове повідомлення не подало в якій країні ці терористи були вишколені, хоч в повідомленні сказано, що всі арештовані терористи є „лівих переконань".

ФРАНЦУЗЬКІ УРЯДОВІ чинники в Парижі повідомили, що вогонь в різних частинах будинку ЮНЕСКО був кримінальним підпалом, а не припадком пожежі. Вогонь знищив велику кількість офіційних документів. Повідомлення дали, що саме в цих днях спеціальна американська комісія мала переглянути діяльність ЮНЕСКО у зв'язку з рішенням американського Уряду вийти з членства цієї міжнародної організації.

СТРАЙКУЮЧІ АНГЛІЙСЬКІ шахтарі зупинили з поліцією біля багатьох копалень країни під час страйку, який тривав вже понад два тижні. Арештовано досі понад 30 осіб. Державна крайова вуглева рада повідомила, що тільки 37 копалень з числа 175 функціонували правильно, і що 138,000 шахтарів із загального числа 175,000, беруть участь в цьому страйку.

УРЯД ПІВДЕННОЇ Африки відкинув у вівторок, 20-го березня, всі ті умови, які висунули у своєму кінцевому комунікаті переговори у столиці Куби Гавані президент Анголі Хозе Едуардо дос Сантос і президент Куби Фіделі Кастро. Ці два президенти поставили умовою виведення 25,000 кубинської війська з Анголі виведення спочатку південно-африканських військ з Анголі і Південнозахідної Африки (Намібії), визнання цієї політичної території незалежною країною Намібією і припинення допомоги „контрреволюціонерам" в Анголі.

ВІДНОВЛЮЄТЬСЯ МОЖЛИВІСТЬ ВІДКРИТТЯ КОНСУЛЯТУ В КИЄВІ

Вашінгтон. — Артур Гартман, посол ЗСА в СРСР, заявив у четвер 22-го березня, що обидві країни проводять переговори, які можуть привести до деякого поступу в серйозних справах.

Він також сказав, що надіється на відновлення переговорів відносно угоди про культурний і науковий обмін. Переговори про такі обміни та про утворення консульств у Нью Йорку і Києві мали розпочатися влітку минулого року, але президент Роналд Реген був змушений тоді відкласти цю справу з огляду на варшавське зістрітлення південно-корейського пасажирського літака советськими військовими винищувачами і загибелі при тому 269 осіб.

Термін попередньої угоди про культурний і науковий обмін закінчився в 1980 році і не був поновлений. Адміністрацією президента Джиммі Картера з огляду на советську окупацію Афганістану. Утворення додаткових консульств було відкладено також президентом Картером.

В іншому випадку можливість покращення взаємовідносин між Сходом і Заходом, Советський Союз пробує на стокольській конференції в справах без-

пеки в Європі перевірити зацікавленість країн НАТО в прощених шляху для відновлення переговорів про зниження озброєнь проголошенням заяви про відмову використання сили.

Посол Гартман повернувся до Вашингтону кілька днів тому вже другим раз на протязі менше місяця на консуляції та розмови з впливовими групами, щоб добитися сприяння і підтримки конструктивного підходу у різних справах з Советським Союзом. Він висловлюється дуже оптимістично про можливість майбутнього розвитку відносин з огляду на, як він висловився, незакінчення боротьби за владу в советському Політбюро.

„Сьогодні мені важко сказати, якою є їх політика. Я думаю, що в Москві існують різні погляди. Можливо, що ведеться суперечка за владу", — сказав посол Гартман, виступаючи у програмі Ен-Бі-Сі.

Дипломатичні контакти відбулися 10 днів тому: посол Гартман зустрічався в Москві з міністром закордонних справ Андрієм Громиком, а державний секретар Джордж Шульц розмовляв у Вашингтоні з советським послом Анатолієм Добрином.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН відвідав в середу, 21-го березня, Капітолій і в розмові з республиканськими законодавцями закликав їх підтримувати його план зменшення дефіциту в урядовому бюджеті і не допустити до підвищення податків чи зруйнування планів оборони. В Сенаті Уряд не матиме великих труднощів, — заявляють спостерігачі, — але в Палаті Репрезентантів, де більшість становлять демократи, Р. Регенів і його співробітникам доведеться звести чимало „боїв" за вдерження на належну рівні бюджету оборони. Спікер Палати Томас О'Ніл заявив, що Палата Репрезентантів застановаляється незаборою над пропозицією демократів, які домагаються зниження дефіциту на 184 мільйонів доларів на протязі трьох років і то переважно коштом видатків на оборону і добробуту Америки. Урядовий план передбачає зниження на 150 мільйонів доларів.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ Франсуа Миттеран прибув з офіційною візитом до З'єднаних Штатів Америки. Це його перша візита до Америки від часу вибору його на президента. Миттеран має в плані зустрітись з президентом Роналдом Регеном, державним секретарем Джорджем Шульцом, секретарем Департаменту оборони Каспаром Вайнбергером та іншими офіційними особами. Головними темами розмов будуть справи покращення дипломатичної, торговельно-економічної співпраці та виними модерної технології. Після виголошення промови на спільній сесії Конгресу, Миттеран, який прибув до ЗСА з дружиною Данієлюю і декільма співробітниками, відвідає ще також інші місцевості в ЗСА.

КУБІНСЬКІ УРЯДОВІ речники наказали звільнити з ув'язнення 19-ох американських спортсменів-веслярів і віддати два їхні переносні човни, якими молоді американці порушили територіальні води цього комуністичного острова і були перехоплені кубинською прибережною охороною. Про звільнення американців повідомив сенатор Клейборна Пелла демократа з Ровд Айленду, Рамон Санчес Пароді, голова кубинської секції в чехословацькій амбасаді, яка заступає інтереси Куби в ЗСА. Сен. К. Пелл є членом сенатської Комісії закордонних справ і прихильником покращення відносин між ЗСА і Кубою.

СЕНАТОР ГЕРІ ГАРТ, один з трьох кандидатів на президента від Демократичної партії, який останню програму передвибора в Іллінойі в користь Волтера Мондейла, прибув в середу, 21-го березня ц.р., до Нью Йорку, щоб належно підготувитись до чергової великої передвибірчої баталії. Як відомо, передвибори в стейтах Нью Йорк, Нью Джерзі, Пенсильванія відбуватимуться у вівторок, 3-го квітня і вони можуть бути переломовими. В Нью Йорку-місті Г. Гарт зустріється з критикою за те, що він ще досі не підтримує законопроект про переіменування американської амбасаді з Тедь Авіду до Єрусалиму, внесеної в Сенаті ньюйоркським сенатором Даніелем П. Мойнінгеном. Запитаний кореспондентами чи він погодиться стати співспонсором цього законопроекту, Гарт заявив: „О так, якщо це буде допоміжним". Очевидно, його головний противник у передвибірчому змаганні В. Мондейл зручно використав це „недогачення" Гарта і вказав на нібито „двотерористів його стратегії".

НЕГРИТЯНСЬКИЙ ПРОПОВІДНИК і кандидат на президента від Демократичної Партії, який, як кажуть політичні спостерігачі, „іде проти хвилі", тобто проти двох своїх сильних суперників — Волтера Мондейла і сен. Гері Гарта — переніс свою передвибірчу кампанію до міста Річмонду у Вірджинії. При тому він, не скриваючи нічого, заявив, що білі майже не голосують за його кандидатуру, бо вони вважають чорних „лінівими й інтелектуально нездібними до високих урядових становищ". Однак він не хоче бути кандидатом тільки негритянського і пуерторіканського населення і не хоче, щоб расова тема домінувала у передвибірчій кампанії. Під час зустрічі з кореспондентами Джексон висловив надію, що у Вірджинії він отримає значну частину білих голосів і це буде свого роду історичний перелом і започаткування тіснішої співпраці між цими двома найбільшими групами в ЗСА.

ВІТАЮТЬ УНСОЮЗ У ЙОГО 90-РІЧЧЯ

Українські організації і установи продовжують присилати листи-привіти УНСоюзу з нагоди його 90-річчя на руки головного президента д-ра Івана Фліса. Вибрані уривки з тих листів-привітів поміщуємо внизу.

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА АРХИЕПАРХІЯ У ВІННІПЕГУ

„...З великою присмітністю був би вистав свєр привітання для тієї нашої найстаршої та найбільшій установи у візантійському світі, але на жаль, в тому часі я був у Римі й довідався про це щойно після свого повертання до Вінніпегу, 28-го лютого. Тому тією дорогою щойно тепер хочу висловити для Вашої установи, її провідну та членства своє найщиріше привітання за великі її досягнення в минулому та просити Всевышнього далі щедро благословити її так важливу працю..."

МАКСИМ
Митрополит

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЕПАРХІЯ В ЧИКАГО

„...Радію з Вами і всіма членами цієї заслуженої установи. Продовж 90-ти років Український Народний Союз не маю прислужуватися для української спільноти в Америці. Гратуючи Вам, Головному Екзекутивному Комітетові і всім членам Союзу за наслідок осяги наполегливої довголітньої праці та молю Всевышнього, щоб у майбутнім ця Ваша Установа об'єднувала українську діаспору, щоб захоронила нашу молоддь перед відчуженням від рідного кореня і щоб помагала Христовій Церкві зберегти неогінний скарб святої віри, скарб тисячолітньої української спадщини наших славних предків — Святої Ольги та Святого Володимира!..."

ІННОКЕНТІЙ, ЧСВВ
Єпископ

СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

„...В імені Президії і Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців щиро вітаю Український Народний Союз, що справляє „українську закордонську твердиню", з його 90-річчям. Мабуть немає жадної іншої установи українців у діаспорі, яка могла б похвалитись більшими успіхами на полі служби українському народові. Побудований на засадах самодовір'я, самопомощи і самопоміччя, Український Народний Союз разом зі своїм щоденником „Свобода" завжди стояв в аванарді змагу за збереження української субстанції в світі: біологічної, національної, мовної, культурної, релігійної, а зокрема — організаційної.

Я вітаю Український Народний Союз не лише як нашу найбільшу того роду інституцію, але й велику твердиню українського духу, вірцеву українську родину, без якої було б тяжко уявити собі життя українців в З'єднаних Штатах Америки..."

ПЕТРО САВАРИН
голова

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

„...Величезні заслуги і здобутки Українського Народного Союзу в минулому і сучасному настільки відомі і незаперечні як в українській діаспорі, так серед українського громадянства в самій Україні, що їх не потрібно вихваляти. Я можу тільки побажати дальшого неперервного розвитку і дальшої надзвичайної для всього українства і для української національної справи корисної праці Українського Народного Союзу..."

МІКОЛА ЛІВИЦЬКИЙ
Президент Української Народної Республіки

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ (ОУН)

„...З нагоди 90-річчя многогранної діяльності Українського Народного Союзу для добра української громади в ЗСА і Канаді та всього українського народу, складаю щирі граюляції за пророблену працю в минулому і найкращі побажання успіхів на майбутнє.

Будь б зайвим перечислювання осягів Українського Народного Союзу в ділянках громадської, культурно-виховної, харитативної, пресо-інформаційної, видавничої та політичної діяльності Вашої організації. Про неї знає не лише вся українська громада, але й український народ на батьківщині, якому в різних етапах його змагань до волі Український Народний Союз допомагає.

Знають про Вашу працю громадські і державні кола ЗСА і Канади, які належно її оцінили. Не менш знає про неї і окупант України, комуністична Москва, яка неодноразово у викривленому світі представляє працю і осяги Українського Народного Союзу..."

МІКОЛА ПЛАВ'ЮК
Голова ПУН

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В ЕВРОПІ

„...Ювілей 90-ліття Українського Народного Союзу важливий для всієї української спільноти в діаспорі, бо він є найстаріша і найзадачненіша та найбільш членів найчисленніша українська установа у Вільному Світі. Його діяльність, як братсько-забезпеченої установи, всебічна її культурна та видавнича діяльність. Понад два десятиліття англійськими виданнями Українського Народного Союзу інформують світ про Україну і український народ..."

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-8964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. U.S. members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНАОу \$1.25 місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07303

Реген-Мондейл?

З вісьмох кандидатів Демократичної партії, які вже з минулого року зголосили свою кандидатуру на президента США, в ході дотеперішніх передвиборів і партійних "кокусів" залишилися вже тільки три: колишній віцепрезидент за урядування Джімі Картера Волтер Мондейл, сенатор Гері Гарт з Колорадо і муринський проповідник Джессі Джексон. Ці рядки писані вдень після передвиборів у стейті Ілліной, де йшов про 194-х делегатів на конвенцію Демократичної партії, яка відбудеться в липні в Сан-Франциско. Передвибори в Ілліной виграв Мондейл, але однак Гері Гарт як і Джессі Джексон заявили, що вони будуть змагатися за виграш, аж до самого кінця, сподіваючись, як це є у випадку Гарта, виграти передвибори в наступних стейтах і, наздогнати та перегнати Мондейла числом делегатів, а у випадку Джессі Джексона сподіватися, що демократична Конвенція може іменувати на свого офіційного кандидата в листопадових президентських виборах когось, хто — без уваги на число отриманих у передвиборах і "кокусів" делегатів — матиме найбільші шанси з'єднати тепер роздвоєну партію. Якщо чорний кандидат Джессі Джексон захоче здати престижну чи якійсь іншій, тільки йому відомих причин кандидувати як "незалежний", то забере "кольорові" голоси офіційному демократичному кандидату і запевнить перемогу республіканському — Роналду Регену.

Покищо "Тайм" з дати 26-го березня с. р. твердить у наголовку широкої статті, що Мондейл і Гарт готуються до марафонського бігу. Інший дуже поважний політичний журнал "Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з тієї самої дати твердить у заголовку своєї великої статті, що "це бій аж до кінця" та ілюструє її світлинами обох названих діячів, як один одному серйозно дивляться в очі і твердять, як це ведеться в таких випадках, що напевно виграє кожний з них відстане партійну номінацію і навіть переможе Регена.

Щоб дістати партійну номінацію на президентського кандидата треба мати принаймні 1,967 делегатів.

Досі стан делегатів є такий: В. Мондейл — 640; Г. Гарт — 358; Дж. Джексон — 72; 272 делегати, "неопределених" і дещо менша кількість тих, що належать попереднім кандидатам, які вже відпали в передвиборчому процесі: Гленові, МакГовернові, Еск'ю, Голлінгсові та Кренстонові.

Конвенція Демократичної партії, на якій будуть 3,933 делегати, матиме твердий горіх розгизити, бо йдеться не так про особу, як про їхню програму, про їхній підхід до цілого ряду актуальних питань внутрішньої і закордонної політики. Трудність вибору полягає в тому, що обидва суперники — Мондейл і Гарт — ліберали, і трудно знайти між ними сутні різниці політичної філософії та підходу до актуальних проблем.

Гері Гарт, який з невідомої загаломі американського суспільства величини виріс до рівня поважного суперника в боротьбі за доступ до Білого Дому, — це своєрідний феномен. Він наймолодший з усіх кандидатів (Реген має 73 роки життя, Мондейл — 56, Гарт — 47) і притягає до себе своїм же відносно молодим віком та фразами, що пора, ніби, зрвати з трафаретами старих лідерів і внести в американську політику "нові ідеї". Але які вони саме — трудно було дотепер збагнути. Наприклад, у журналі "Ю.С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" є односторінковий інтерв'ю з Гері Гартом. На поставлених йому дев'ять запитів він так зручно маневрував, що обмежувався до загальних тверджень, що "більшість народу хоче зрвати з минулим". І коли спочатку здавалося, що Гарт стоїть "правіше" від Мондейла, то тепер преса пише про нього, як "лівошого"; тому навіть Мондейл, який дістав підтримку від ультра-ліберальної організації Американці за демократичну акцію, є ніби "правіший" від Гарта. Покищо у тому марафонському бігу його учасники і ті, які відмовилися від дальшої участі, потопануть у грошових турботах. Сенатор Джан Глен заборгувався на два мільйони доларів; сенатор Гарт, людина не дуже заможна, взяв другий "мортгедж" на свій дім на 45,000 доларів, але видачував вже яких 3,200.000 доларів на виборчу кампанію.

Найменше журиться грошима Волтер Мондейл, якому центральні робітничі спілки створили з виборчих фондів кругло 60 мільйонів доларів. Отже вибори в Америці — це дуже коштовна забава.

Республіканський кандидат Реген остільки у кращій ситуації, що всі засоби масової інформації передають його виступи як Президента на різних форумах; він щоденно фігурує на сторінках преси і — що найголовніше — всі знають його програму і всі знають, з ким мають діло. Тому, не виключаючи несподіванок, покищо найповажніші шанси виграє у президентських виборах у листопаді має такий Роналд Реген.

НАЦІОНАЛЬНА СВІДОМІСТЬ

(Доповідь о. Патрік Пашака ЧСВВ на радіопередачі в Нью-Йорку)

родина Дурново, хоч давня, але походила з Чернігівської, староруської, себто теж української шляхти. Так, що в жилах Твоїх тече українська кров. Але цього ще замало. Мене турбує, чи життя на еміграції серед чужих людей і обставин не приважає всю, або більшу частину Твої уваги й сил до чужих націй батьківщини інтересів і чи не залишишся Ти українцем тільки з назви. Мене турбує те, чи зумієш Ти також у своїй родині зберегти, остільки сильно українську традицію, що навіть в той випадок, коли б Тобі довелося вік свій викувати на еміграції, щоб діти Твої були українськими патріотами, не тільки пасивними симпатиками своєї, може й небаченої ніколи, діщини.

Ось так наваж батько-гетьман, сина-гетьманця, давав йому настанови державно-творчого розуму. В роках 1937-38 гетьман Павло вислав сина гетьманця Данила у відвідини Америки і Канади, де його палко і ентузіастично вітали як українського князя і таким його приймали представники.

Вдаряють слова гетьмана Павла напоумлення для свого сина. Чейже це престоносний, у руках якого має спочити булава держави — тут батько виявляє страх перед впливом чужих, еміграції, щоб його син та діти його не стали пасивними симпатиками своєї батьківщини. Слова писані 1925 року можуть бути писані і 1984 року, та в дійсності вплив чужинців, еміграції, робить наріз пасивним, та байдужим на потреби та виховання свого українського покоління при своєму народі.

Також у тому виражається вибраний жилицький наріз у пісні Псалма 137, коли він був у вавилонській неволі: "Над вавилонськими ріками, там ми сиділи й ридали, як згадали Сіон. На вербах, серед нього, повисли наші гусли. Бо там пісню у нас просили ти, що в неволі нас забрали, просили радости у нас ті, що мук нам завдали: співайте нам пісню сіонських! Як нам пісню Господню на чужій землі співати? Якщо Тебе, Єрусалиме, я забуду, нехай забудеться моя десница! Нехай прилине язик мій до підбідняння, коли Тебе я не згадаю, коли Єрусалим я не поставлю понад найвищу мою радість!"

Ці пісні туги за рідним краєм гомонять сотні-сотні літ. Гомонять завжди там, де тільки є вигнання з рідної батьківщини. Пов'язана з тугою є журба, коли батьки і матері затрачують по-чуття плекати привязання до свого народу. Таке за-недбання є повільне, але

має свій певний успішний порядок, щоб відчужити дітей від власного пня.

Перше, завжди є повільне забування за рідний край. В житті еміграції є дві фази — ностальгія, тобто туга за рідним краєм. Як дитину болить розлука з батьком-матір'ю, так кожного болить розлука з рідною землею. Спочатку така розлука — це свіжа рана, що болить, являє і докучає вдень і вночі. Однак, такий період довго не триває. Наступає друга фаза: повільне забування за рідний край. Щоденне життя, його приваба, поведінка знайомих чужинців, їх установи, школи, їх провідники, витворює дуже впливове чуже оточення. Спочатку — це були чужинці, чужа мова, чужі звичаї, чужа Церква. Але повільно забування про "чужість" цього оточення зникає, і щораз більше ми переконуємося, що зв'язок із чужими є добрий, що наші діти повинні більше виховуватися в цьому оточенні через товариства, школи, та виробляти в собі цей наш фальшивий завідний чужинський вигляд. А це відтягає нас від практики і любови того, що своє і рідне. Не зважаючи на це, що наші кімнати оздоблені найкращими зображеннями українського мистецтва, — в нас це тільки фасада, але не способи життя.

Звідси важливу роллю серед чужого оточення має зв'язок із своєю Церквою. Вона для нас є частиною рідної землі. Наш храм є нашою релігійною і національною святыцею.

Закінчення на ст. 3.

Петро Стерчо

ПОЛІТИЧНА ЗРІЛІСТЬ У КАРПАТО-УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ

ІІІ. міністрами в федеральному уряді в Празі. Начальник міністерства шкільництва, освіти й релігійних справ проф. Августин Штефан наладнав повне навчання у школах усіх шаблів, від елементарних, гімназій, до середніх, гімназій, до торговельної та експортної академії включно. Від вересня 1939 року Український Вільний Університет мав бути перенесений з Праги на Карпатську Україну в характері державного університету. Релігійну опіку традиційної Греко-Католицької Церкви забезпечено приїздом єпископа Діонісія в ролі апостольського адміністратора до Хусту, а одночасно православні українці звільнилися від дотогочасної московської епіскопії Дамаскіна й кляли основи створити власну Митрополію Української Православної Автокефальної Церкви. При тому припинено всеціло дотогочасну релігійну боротьбу між українцями.

Великі осяги зроблено в короткому часі, включно з наладнанням господарського життя та зменшенням безробіття, лише завзятою працею провідної верстви народу. Люди брали на себе

обов'язки не задля почестей, не задля зарплатки, а щоб із усією відданістю, своєю працею, причинитися до розбудови державного життя розуміючи, що не має статус самостійності піднесе життєвий стандарт народу, а лише і лише продуктивна праця. Гармонійність у співпраці була, наравду, подивуватися. Тому і були успіхи!

Але чи не найвищий шавбель політичної зрілості виявили карпатські українці в виборах до першого Союзу Карпатської України, що відбулися в неділю, 12-го лютого 1939 року. Політичні дії існуючих давніше політичних партій вирішили знайти спільну мову, а не роз'єднувати народ у виборчій агітації. Для виборів створили воєнізовані Українське Національне Об'єднання і уклали спільну коаліційну листу кандидатів, призначивши для Народної Християнської Партії о. Августина Волошина та для Соціал-Демократичної Партії Юліана Ревая по 10 кандидатів, а для Української Крилато-Аграрної Партії проф. Августина Штефана сім кандидатів. Двох кандидатів призначено для молодого українського націоналістичного активу, на чолі з Степаном Росохою, а по одному кандидату для кожної із співпрацюючих з урядом національних меншин, тобто для чехів, румунів і німців. У той спосіб поменшено роз'єднучу передвиборчу кампанію, а зок-

Закінчення на ст. 3.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про вартість життя

Дивна це історія із людським життям. Нарікаємо на нього постійно, жалусьмося, що часом воно стає перед нас заважкою, заважає, заважає, чому саме нам прийшлося жити у таких часах, але... жини у таких часах, але... тримаємося його цупко і боремося за нього до останнього віддиху. Хто має нагоду бути свідком і стежити за такою боротьбою важко хворих чи знеможених віком — добре знає як вони та їхні найближчі чіпляються кожної можливості, кожної проміньчани надії на продовження життя, дарма, що воно вже немичне, сповнене фізичними терпіннями і здавалося б зовсім безваріантне.

Але не лише ця остання боротьба за життя вказує на те, яке воно для більшості нас дороге, це сильніше може бачимо його цінність у обличчях матерів, що його дають, у тому усміху та гордості, що виразно виписані на обличчях молодих матерів, коли вони вперше тримають на руках своє немовля. З якою любов'ю та терпеливістю вони піклуються своїми дітьми, скільки часу та уваги віддають вони, щоб виховати і вивести в люди кожну малу істоту.

У сьогоднішніх часах, однак, бачимо як просто, так на наших очах, ця відвічна цінність людського життя змінюється, втрачає своє значення, а люди граються ним, немов не даючи собі справи з того, що вони роблять. Тут маємо на увазі не лише зріст злочинних елементів у сьогоднішньому світі, які вбивають у приступі ненависті, жадоби рабунку чи іншого звородіння, — і не державні міжусобиці та війни, в яких гинуть тисячі чи мільйони невинних людей у нас сьогодні на думці.

Нас турбує, як ціле наше довілля, зростаюча хвиля недоцінювання вартості життя у сьогоднішній молоді. В останніх тижнях неслухають із сторінок американської преси статті вістки та аналізи цілого ряду самогубств серед молоді шкільного віку, на які немає ніякого логічного оправдання та ніякої конкретної причини. Ці самогубства переваж-

но трапляються серед заможних родин, де дітям нічого не бракує і де вони є учнями добрих шкіл та виказують поступки в науці. Останній у серії самогубств, що трапився в околиці Нью-Йорку був несповна чотирнадцятилітній хлопчина, завжди вдоволений, веселий інтелігентний та без ніякого прояву психічних проблем, депресії чи непорозуміння з батьками.

Затривожені американські батьки, діти яких у середньшкільному віці, шукають поради і висвітлення у психологів та у себе самих: чи завели вони у вихованні дітей і — чи причини в них, чи в довіллі.

Правдивої відповіді ніхто досі не може дати, бо мертві не говорять, але такі виглядає, що найважливіша тут теперішня настанова життя, яка на кожному кроці його обесцінює: у фільмах, телевізії та теперішній музиці, що так дивно впливає своїм звуком і словами на теперішню молоді. Ось читаємо в "Нью-Йорк Таймсі", що біля Рокстери постригли себе поважно 17-річний юнак після того як він разом з товаришами оглядали мажоритичний фільм на телевізії, попиваючи при тому не одну пушку пива. А популярність пісень, у яких говориться про безнадійність життя, зростає завдяки модним тепер т. зв. "панк-рок" групам.

Здається, що саме ця фантазія, на якій будуть свою популярність, а з тим і гроші, всі сьогоднішні пісенькарі, відео-фільми та телевізійні програми має найсильніший вплив на настрої теперішньої молоді. Заслухуючись і вдихаючись в те, як мало значить людське життя, вони обесцінюють і своє, вони затрачують між собою факцією і лівістю, у приступі таких нерівних відчужають від себе собі без причини життя.

Ціле щастя, що у нашій спільноті це дало глибоко вкорінене народне прислів'я: "Бог дав, Бог взяв" і що вартість життя української вільної людини не попала ще в хвилю інфляції, що тепер панує у нашому довіллі. Як довго, однак, зуміємо це оборонити на нашу молоді від того впливу?

O-KA

Дописи з життя громад, установ, організацій, інститутів чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довше за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листа паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів між рядками і писати розбірливо (дехто розуміє що вимога як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки між рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійськи і по-українськи. — Редакція.

Мирослав Прокоп

У 40-РІЧЧЯ УГВР

ІІІ. Великий Збір Української Головної Визвольної Ради відбувся 11-15-го липня 1944 року в карпатських лісах, точніше, в лісничівці на узбіччю гори Виділок, на південь від села Сприня, недалеко від села Недільна Самбірського району. Це були терени всеціло опановані УПА і одна її частина "Леві" виконувала безпосередню охорону Збору.

Головою Збору обрано Ростислава Волошина, а секретарем Миколою Дужого. У програмі Збору був звіт голови Ініціативного Комітету Лева Шанковського та три доповіді: "Міжнародне та внутрішньо-політичне становище і проблема творення верховного політичного керівництва" — Мирослав Прокоп, "Організаційні проблеми підпільної і повстанської боротьби" — Роман Шухевич, "Наші зв'язки з сусідами та заходи для навізання зв'язків з західними альянтами" — Микола Лебедь. Після переведення дискусії, прийнято рішення про створення УГВР і схвалено її основоположні документи, себто Платформу, Устрій та Універсал, визначено напрямні діяльності, а в слід за цим обрано керівні органи УГВР, схвалено текст присяги воїна УПА та інше.

У написаній у 1948 році статті "До генези Української Головної Визвольної Ради" ген. Тарас Чупринка (Роман Шухевич) пише: "Особливо живу дискусію викликала доповідь про міжнародне становище. В дискусії згадалися представники старшого покоління з молодим революційним табором. Дуже живу участь приймали представники Східних Українських Земель... Не менш живу виміну думок викликав звіт про стосунки Головного Командування УПА з представниками інших держав і, зокрема, звіт про стосунки з польськими визвольними силами". (Літопис Української Повстанської Армії) Торонто, 1982, т. 9, стор. 403.

"Жива дискусія", про яку пише Чупринка-Шухевич, була викликана оцінкою міжнародного становища на українських землях та перспектив визвольної боротьби. В першій доповіді, текст якої зберігся в архіві ЗП УГВР, поставлено тезу про те, що "незалежно від наскрізь імперіалістичного характеру сучасної війни, у п'ятому році її тривання, шораз більшого значення набирає національна ідея і боротьба поневолених народів, що стануть шораз більше вирішальним чинником у дальшому розвитку війни", а також тезу про konieczність використати нагоду, яку створює війна. У кінцевих висновках цієї доповіді читаємо:

"Знаходимося напередодні переломового періоду нашої історії. На закріті. Значить, або сучасне українське покоління здобуде українську державу, або доля українського народу буде знову пересуджана на десятиліття а може й сторіччя. Бо нагоди такі як та, яка зараз зближається, приходить дуже рідко... Це вимове в нашій історії явище, що два підпільні українські покоління є ставлені перед такі проби як ми і наші попередники у 1917 року. Світові війни часто не повторюються... Завдяки розвиткові цивілізаційні методи окупантського правління такі сильні, що з технічними засобами поневоленого народу в час загально-го миру не можна порівняти на повстання".

У принципі ці думки не викликали застережень, поскільки на Зборі панувала однозначна відносна ставка на поневолені німцями і Москвою народи та відносно того, що війна між Москвою і Берліном розкриє можливість розгортання визвольної боротьби. Погляди розходилися тільки у тому наскільки міжнародний розвиток подій покажеться для нас корисним і як оціняти сили і слабості СССР. Зокрема в цьому останньому питанні були сильні розходження — від крайньої оптимістичності про близькість розвалу виснаженої війною імперії до більш обережних про загрозу стабілізації режиму на довшу мету. Проте в нікого не було сумніву відносно konieczності продовжувати боротьбу, а її розміри взаємозалежності від обставин. Збір також схвалив співпрацю з нашими сусідами, у тому і з поляками, точніше, з польським підпіллям, яка, як згадало вже в попередній статті, принесла корисні результати.

Щододискусій між "старшими" і "молодшими", про які пише Чупринка, то тут йшлося радше про людей які

діяли в підпіллі і тих хто, хоча зв'язаний з підпіллям або з УПА, перебував на легальній стопі. Вікові різниці були на свій лад виявляючі, бо велика більшість учасників збору були у віці між 30 і 40 роком життя, ближче до 30, а "старше покоління" репрезентував хіба Ярослав Біленький, який мав тоді 61 років і Василь Мудрий — 51 років.

Цікаві були дискусії про Платформу, Устрій та Універсал УГВР. Постало питання, до яких традицій навізувати нашу боротьбу. В писаннях ОУН був звичай посилається на сиву давнину княжої могутності, і в парі з цим на найвищій постаті націоналістичного руху чи його досягнення. Збір вирішив не посягати загато далеко в минуле, але також не починати історії відсебе, а визвольну боротьбу нашого періоду розглядати як пряме продовження революційних здвигов 1917 і наступних років. Запроксований о. Іваном Гриньохом і прийнятий Збором Універсал починався словами:

"Український народ! Революційним зривом, зброєю своїх найкращих синів Ти здвигнув в 1917-1918 рік на руїнах тогочасних імперій, які Тебе поневолювали. Храм Воли — Українську Державу". (Літопис УПА, т. 8, стор. 38).

На ідейне пов'язання з традиціями української революції 1917 і пізніших років вказує також соціально-політична програма УГВР. У Платформі пишеться, що "УГВР приймає за об'єднання національно-визвольних українських сил в боротьбі за УСРД" м. ін. "забезпечення народно-демократичного способу визначення політичного устрою в українській державі шляхом загального народного представництва", "забезпечення свободи думки, світоглядно, віри", "забезпечення громадянських прав всім національним меншинам на Україні". (Там такий, стор. 37). В питанні проєкції соціально-економічного ладу у самостійній Україні, маємо у Платформі зарівно елементи вільної і планової економіки, індивідуальної ініціативи і втручання держави, її соціальне законодавство. Ось так там читаємо про "забезпечення у трудовій діяльності для всіх громадян вільної ініціативи, регульованої вимогами і потребами цілості нації", "усуспільнення основних природних багатств України", "забезпечення охорони інтересів робітництва соціальним законодавством" та под. (Там такий).

(Продовження на ст. 4)

Політична...

Закінчення зі ст. 2

рема поставлено ці вибори, як свого роду плебісцит про належність до української нації. Ця єдність здобула колосальну підтримку народу в виборах.

До речі, уряд прем'єра А. Волошина намагався усталити відносини з чехами і словаками від самого початку свого урядування. Між іншим, українське громадянство ще все під ілюзією, що відносини між карпатськими українцями були кращі від відносин з чехами. На жаль, так воно не

було. Насамперед, ще від 1919 року був спір за адміністрацію Прикарпаття, яку словаки захопили і ніколи її з своїх рук не випустили аж до такої трагічної ситуації, в якій із понад 350,000 українців за мадярських часів виказують вони тепер у своїх статистиках щось понад 30,000, тобто менше як одну десятину. Крім того, словацькі автономісти співпрацювали із закарпатськими мадяро-москвофілами й завжди були проти українського руху. Після відвідання міністра Кароля Сідора в кінці грудня 1938 року в Польщі, він склав дуже антиукраїнську заяву

газеті „А-Зет“. Крім того, вони підготували проголошення самостійності Словаччини в повній таємниці від урядових кіл Карпатської України...

Провідні чехи, які традиційно були москвофілами, в жовтні 1938 року перекочувалися в тому, що карпатські українці не є в спілці з їхніми ворогами, які намагаються знищити Чехо-Словаччину. Тому то між прем'єром А. Волошином і міністром Юліаном Ревасом від карпатських українців і представниками чеських урядових кіл витворилася атмосфера взаємного довіря і відчуження спільності інтересів. У тому дусі залишено частину чеських урядовців в адміністрації Карпатської України й ці урядовці наполегливо вивчали українську мову, бо у всіх урядах уведено було українську мову як урядову. Загал чехів навіть віддав свої голоси у виборах за листу УНО, у протиправу, до речі, до багатьох громадян німецької меншини. Але, на превелике диво, наступила зміна на гірше саме після всенародних виборів, у яких карпатські українці заявили, що вони стоять на принципах всеукраїнського визвольного руху.

Після виборів похваляли свої демарші проти наявності членів українського національно-визвольного руху в Карпатській Україні не лише поляки, але й росій-

ські більшовики. Мадяри й італійці виявили своє негодування з того приводу, що їм не вдалося мілітарно захопити Карпатську Україну саме в день виборів, щоб не допустити до справжнього волевиявлення народу. Крім того вже й Гітлер рив був злікувати Чехо-Словаччину. Закулісові інтриги заставили ген. Лева Прхалу, команданта чехословацьких військ у Карпатській Україні, відомого із свого москвофільства, захопити міністерство внутрішніх справ Карпатської України з рук самого прем'єра А. Волошина з метою знищити „Карпатську Січ“ і ввести військову диктатуру. В дусі національної солідарності виступило населення Карпатської України. Тоді задумали чехи підступом заарештувати міністра Юліана Ревая, який стояв на дуже твердій лінії оборони злостих державних прав.

Політична єдність народу не допустила навіть ген. Лева Прхалу до застосування насильства. Але... Прийшов час, коли Гітлер вже мав знищити цілковито Чехо-Словаччину. Несподівано він наказав Гортієві в поспіху вислати війська в Карпатську Україну, а словакам доручив проголосити свою державну самостійність, бо інакше він віддасть їх на поталу мадярам. І так, у Гітлером визначену фальшиву ніч, із 13-го і 14-го березня 1939 року, проти Карпато-Української Держави поведено подвійну агресію: зсередини чеські війська ген. Лева Прхали, а ззовні мадярські війська Миклоша Гортіє. У злочинному намаганні роззброїти й змаскувати „Карпатську Січ“ у Хусті тої ночі згинув 121 Карпатський Січовиків і фільмовий репортер Петро Лисюк, який приїхав до Хусту з Америки.

Тієї ж самої ночі почали наступати на територію Карпатської України регулярні мадярські війська. Коли ген. Олег Сватек намагався своїми військовими частинами стримати мадярську агресію, то його зверхник ген. Прхала наказав йому відступити свої частини від кордону. В той спосіб оборона самостійної Карпато-Української Республіки була залишена долі й недолі самого українського народу. В почутті історичної відповідальності та оборони національної честі, Президент А. Волошин відкинув ультиматум мадярського уряду до капітуляції, як і „поряду“ німецького консула в Хусті в тому самому сенсі. Вірні своєму народові й лояльні до правлячого уряду української держави під Карпатами, Карпатські Січовики пішли на фронті, щоб не „посрамити своєї землі“.

Українці виявили безумовно велику політичну зрілість в державному будівництві, працюючи й борючись об'єднано проти всіх зовнішніх ворогів народу. Але проти об'єднаних сил Гітлера і Сталіна, Миклоша Гортіє й Беніта Муссоліні, Ігнація Мосцішкого й Лева Прхали не вистачало діяти в повній єдності, ані не вистачало глибоких моральних і етичних засад правди й справедливості, в дусі яких боролися Карпатські Січовики, бо світ, у якому „людина людині є вовком“ (як твердив англійський філософ Тома Гоббс), володіє насильством.

Національна...

Закінчення зі ст. 2

національною твердиною. Тут не тільки багатство даної традиції, культури і народного життя. Тут джерело де черпаємо силу щоб побороти наші переслідування, щоб постійно пам'ятати про наше поневолення. Тут ще єдина трибуна, де можемо почути правду про себе, бо тут переданий віками є виконавчий перестерігає перед роздором, перед спорами, та закликає до об'єднання, до чесності, до співпраці, та постійно наголошує потребу не занедбувати виховати молоді при Церкві і народі. Коли син чи донька народу виходить з такої Церкви, вони свідомі того, що їхнє занедбання не деінде тільки на власному сумлінні.

Мабуть, одна з важливих точок відчуження від свого народу — це мішані подружжя. Наша справа є творити таке оточення, щоб діти не були змушені йти в чуже товариство, дитина ж перебуває в ньому щоденно. Не справа в тому, щоб виходити в любовні почуття молодих, але в тому, щоб докласти всіх зусиль у виробленні почуття любові юнаків і юначок українського роду.

Важливий факт, який ми переосмислюємо, це те, що наші діти — це уродженці Америки. Рідного краю вони ніколи не бачили і земля, на якій родилися, є для них чужою. Українська батьківщина є країною їхніх батьків. Батьки ж не забувають, що через те тяжче є зберегти прив'язання дитини до України. Тому вони хай не рахують на це, що самі можуть давати собі з тим раду, бо того вони не зможуть доклати на власну руку, не вважаючи на найкращі наміри. Батьки ж повинні зжити всі свої допоміжні сили, що біля української спільноти змогла зберегти свою дитину: Церкву, школу, організацію, оселю, танці, музику, спів, хори, імпрези. Сама батьківська хата не зможе цього зробити, а головна батьки хай дивляться на своїх малюків, наскільки їм дійсно залежить щоб перелити дітям любов і прив'язання до свого народу.

Ще сьогодні між українцями має вплив почуття меншовартості. На жаль, це не тільки переконання малоосвічених людей, що у чужинців бачать своє спасіння, але, на жаль, навіть українські батьки з вищою освітою мають почуття меншовартості свого народу, і своїм дітям вишукують такі установи, приватні школи, — американські центри, щоб доклати там їхні діти вчилися, бо, мовляв, українці того не мають, і хай наша дитина не буде упосліджена. Цікаве. Колиш в Україні — захоплювалися там російськими дворами, польськими школами і були часи, коли москвофіли, польонофіли засміювалися рідного народу, як про це нас вчить наша сумна історія державництва. Сьогодні не маємо давніх європейських сусідів, щоб наслідувати їхні манери, то ми спосібні приміноватися до країн нашого побуту, і їх втискати в своє докільця, та

засміювати те, що гарне і шляхетне і протривало тисяч літ. Це одна з найбільших болячок нашого еміграційного життя — захоплюватися чужим.

На що болячку особливу увагу звертає наш Первоієрарх Верховний Архiepіскоп Кардинал Йосиф Сліпий ще в 1968 році, коли послав лист подяки українцям Америки і Канади по відвіданні у тих країнах.

Він так пише: „А все ж таки у всьому тому похвальному стані не можна замикати очей на загрозливі небезпеки й недомогання, передусім задля почуття меншовартості й несорядиності в церковному і національному житті, який треба рішуче й сильно протиставити, щоб часом не розплився в чужому, оточуючому морі й не затратив своє обличчя“.

Мудрі це слова, і ми повинні часто їх повторювати. Коли сьогодні бачимо, з яким завзяттям ми слідували-прямували за нашим Страдником і Первоієрархом, то для мене найбільшою іронією було те, що мимо такого великого числа гарячих прихильників ідей і поучень нашого Первоієрарха, що не були холодними й байдужими (атмосфера подекуди доходила до гарячкового стану) — це не дало ані відродження наших шкіл, ані не дало помноження числа учнів. Навпаки, найгарячіші прихильники вписували своїх дітей до чужих шкіл, помимо перестороги Первоієрарха, „щоб часом не розплився в чужому оточуючому морі й не затратив своє обличчя“. Так, на жаль, стається, і справа може погіршитися, якщо ми зараз не візьмемося до відродження національної свідомості.

Америка — це країна свободи і матеріальної доброти. На жаль, не завжди велика свобода і доброту виходять нам на добір. Невиклі до того люди, немов п'яні від свободи, думають, що золота свобода звільняє їх від обов'язків відносно своєї Церкви й народу. Фальшиве розуміння свободи веде до затрати національної і релігійної відповідності і, на жаль, такі поширюють цю розкладову силу і затрутують інших, що тим самим стають відчужені від спільних змагань даного народу.

В одному запитанні поставлено таке питання: що є вашою найбільшою журбою? Відповіло 2,460 студентів університету: „Гроші і матеріальні справи“. Друге питання: „А що робить вас щасливим?“ Знову відповіли: „Гроші“. „А що робить вас нещасливим?“ „Брак грошей“. Отже журяться вони не дітьми і їхнім вихованням, але матеріальною вигодою. Журба про новий дім, авто, модерне влаштування вказує, що проблеми нашого життя на поселенні не набрали зрілості, та наші люди в цілості не сприймають любові Бога, Церкви і народу як найдорожчий скарб на землі.

Від гетьмана Павла Скоропадського до найменш замітного земляка на поселенні повторяться питання: чи Твоє життя на еміграції, між чужими, не прив'язує більше твоєї уваги до чужих інтересів і чи не залишишся українцем тільки з назви? Сьогодні ми примушені зробити свій висновок, та свою постанову як нам поступати, щоб зберегти своє „Я“.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН з дружиною і численними дорядниками має в плані відвідати в квітні деякі європейські країни, зустрітись там з керівниками урядів країн НАТО і Європейської економічної спільноти та обговорити з ними загальну політичну й економічну ситуацію в світі. Будучи в Римі, Президента ЗСА прийме на приватній аудієнції Папа Іван Павло II, до думок якого Р. Реген все уважно прислухався. У кінцевих днях квітня президент Р. Реген відвідає Китайську Народну Республіку. Він прибуде до Пекіну в четвер, 26-го квітня.

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього **ЧОПОВІКА, БАТЬКА І ДІДУКА**

бл. п.

д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО
на СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД УЛПІА
ім. проф. МАРІАНА ПАНЧИШИНА
1.000.00 дол. складає
ДРУЖИНА, ДІТИ І ВУКИ

В БОЛЮЧІ 10-ТІ РОКОВИНИ СМЕРТИ МОГО БРАТА,

бл. п.

д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО
складаємо пожертву
дол. 100
на Фонд Енциклопедії Українства (НТШ, Сарсель)
ОСТАП ОЛЕСНИЦЬКИЙ
з дружиною СЛАВОЮ

В ДЕСЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього **БАТЬКА**

бл. п.

д-ра БОГДАНА ОЛЕСНИЦЬКОГО

на СИРОТИНЕЦЬ у Бразилії
складають 100.00 дол.
МАРУСЯ І РОМАН ПАВЛИШИНІ

ВШАНОВУЮЧИ ПАМ'ЯТЬ бл. п. о. д-ра Михайла Ваврика

та журналіста Ікера-Керницького

складаємо:
\$50.00 на виховання священників в Бразилії
\$25.00 на „Слово“ на „Слово“
В. П. ФІЦАНОВИЧ

ПОДЯКА

3 Волі Всевишнього, 31-го жовтня 1983 р. відійшла у Вічність наша Найдорожча **МАМА, БАБУСЯ І ПРАБАБУСЯ**

бл. п.

Антоніна Машталер

25-го вересня 1983 р. відійшла від нас наша Найдорожча **ДРУЖИНА, ДОНЬКА, СЕСТРА, ТЕТА І БРАТОВА**

бл. п.

Ольга Машталер

Цією дорогою складаємо щирі подяки о. Себастьянові Шевчукові, ЧСВВ і о. Тарасові Прокопові, ЧСВВ з парафії св. Юра в Нью-Йорку, за участь в похоронних відправах. Наша щира подяка о. Себастьянові Шевчукові за чутливі прощальні слова в церкві. Подяку складаємо проф. Хоминові за спільну участь в похоронних відправах.

Дякуємо нашій Дорогій Родині. Щирі подяки складаємо Вп. Панству Р. Порткам, що все і у всім були нам допоміжні в нашому безмежному горю.

Щира подяка всім Рідним, Приятелям і Знайомим, що вшанували нашу маму Дорогою Особою своєю участю в похоронних жертвах на Службі Божій, квітами і датками на добродійні цілі і за вислови співчуття особисто, писемно чи телефонічно.

Дякуємо ред. Галину за його гарні слова під час Парастасу нашої Олі і дир. Ярославів Пастушків за переведення збірки на „Патріарший Фонд“. Дякуємо щиро п-ні Мирославі Вишванській за теплі слова про нашу Покійну Олю на трині.

Дякуємо Співпрацівникам шпиталу, де Оля працювала довгі роки, за їх датки на Службі Божій і квіти. Наша подяка похоронному заведенню П. Яремів за вірне переведення похорона.

Нехай Всевишній Бог нас благословить і нагородить своїми ласками.

РОДИНА

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 20-го березня 1984 р. у Фінксі, Арізона упокоївся в Бозі на 74-му році життя наш Найдорожчий **ЧОПОВІК, ТАТО, ДІДУСЬ І БРАТ**

бл. п.

ІВАН ПАНЬКО

народжений в с. Карпа, Угнів, Україна.
ПАНАХИДА в неділю, 25-го березня 1984 р. в похоронному заведенні В. Когута, Байон, Н. Дж.
ПОХОРОН в понеділок, 26-го березня 1984 р. з того ж заведення до церкви Успення Пресв. Діви Марії, о год. 9-й р., а опісля на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Я.

У глибокому смутку:
АННА - дружина
ЛЮБА БЕРЕЗНА з мужем **ДЖЕФОМ** - донька, **БАЙОН, Н. Дж.**
МАРІАН — син з дружиною **ІРЕНОЮ**, **Фінкс, Аріз.**

внуки:
ДАРЦЯ І ДЖЕФРІ БЕРЕЗНІ
АДАМ І АНДРІЙ ВАНЬКО з Фінксі, Аріз.
брат — **ОЛЕКСА** з Чикаго
брат — **СТЕФАН** в Україні

Союз Українок Америки

пошукує **РЕДАКТОРА**

журналу організації „НАШЕ ЖИТТЯ“

Платня згідно з умовою. Письмові зголошення з поданням кваліфікацій просимо надіслати до 10-го квітня 1984 року на адресу:

MRS. IVANNA ROZANKOWSKY
65 Second Avenue, Apt. 2G, New York, N.Y. 10003

В 1982 році вийшло друком третє видання сімтомової наукової праці під заголовком

„EDUCATION“

о. д-ра Остапа
Е. Оришкевича

Ця видання є призначене для бібліотек великих університетів. Його можна замовляти, пишучи на адресу:

Rev. Dr. Ostap E. Oriyshkewych,
373 Carmel Road
Millville, N.J. 08332
Tel.: 609-825-4826

З нагоди свого 90-річчя **УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ** влаштовує

ВЕЛИКИЙ СИМФОНІЧНИЙ КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ

ВОЛОДИМИР КОПЕСНИК
диригент
ПІДІЯ АРТИМІВ
піано
КАНАДСЬКИЙ-УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ ХОР
АМЕРИКАНСЬКА-СИМФОНІЧНА ОРКЕСТРА

Будуть вперше в ЗСА виконані повністю такі музичні твори

Святкова Увертюра
ЮРІЙ ФІЯЛА
Слов'янський Концерт
БОРИС ЛЯТОШІНСЬКИЙ
Кавказ
СТАНІСЛАВ ЛЮДКЕВИЧ

Неділя, 1-го квітня 1984 р., в год. 2:30 по пол.

Carnegie Hall

Квитки в ціні:
25.00 20.00 18.00 15.00 дол.
— можна набити в Головному канцелярії УНСОЗУ, (201) 451-2200 в Карнегі Гол.
в кінотеатрі Арка Сурма
— Нью-Йорк
Діптре Базар — Нью-Йорк
або телефонуйте на Carnegie Charge, (212) 247-7459

10-ий ЮВІЛЕЙНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ, ЗСА

Субота, 16-го червня 1984 р. • Гарден Стейт Артс Центр • Голмдел, Нью Джерзі

- КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКІ ВИСТАВКИ від 10-ої рано до 6-ої веч.
- ВЕЧІРНИЙ ГОЛОВНИЙ КОНЦЕРТ в год. 7:30 веч.
- СПОРТОВІ ТУРНІРИ — ВІДБИВАНКА, КОПАНИЙ М'ЯЧ від 10-ої рано до 6-ої веч.
- УКРАЇНСЬКІ І АМЕРИКАНСЬКІ СТРАВИ до 6-ої год. веч., включно

ЗАМОВЛЕННЯ БІЛЕТІВ

Ложа	Секція	Ціна	Чекі проситесь випускати на:
A		\$13.00	UKRAINIAN FESTIVAL, U.S.A.
B	Середина	Продані \$8.50	і вислати до:
C	Крайні	Продані \$7.00	P.O. Box 3421
На траві	Середина	\$6.00	Wallington, N.J. 07057-9998
	Крайні	\$3.50	

Прізвище: _____ Адреса: _____
В справі білетів на програму, можна дзвонити ма число тел. (201) 473-4811 від понеділка до п'ятниці від 9-ої рано до 8-ої веч.

ОГОЛОШЕННЯ ДО ПРОГРАМОВОЇ КНИЖКИ

1/4 стор. \$20.00
1/2 стор. \$35.00
3/4 стор. \$60.00
Ціла стор. \$100.00

Прізвище: _____
Адреса: _____
Тел. _____
Рівнож залучити копію назви Вашої фірми, бізнесової картки або готове зложене оголошення.

Народне мистецтво
Євгенія Харченко
77 Tuxedo Parkway
Newark, N.J. 07106
(201) 372-1271

Концепт
Анна Банасевич-Міне
7 Evergreen Court
Piscataway, N.J. 08854
(201) 463-9248

Оголошення програмової книжки
Дарка Твардовська
P.O. Box 3421
Wallington, N.J. 07057-9998
(201) 688-8323

Образотворче мистецтво
Мотря Малица-Янко
304 Park Place
Irvington, N.J. 07111
(201) 371-0667

Вступайте

в члени УНС

ОГОЛОШЕННЯ

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК НА „ВЕЛИКОДНІ СВЯТА ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО“ І НА СВЯТО — „ДЕНЬ МАТЕРІ“ — ЦЕ

БІБЛІЯ

Ласкаво повідомляємо, що ми тепер маємо на складі **СВЯТЕ ПИСЬМО-БІБЛІЮ, то є СТАРИЙ І НОВИЙ ЗАВІТИ** в українській мові, за новим, поправленим правомислом. Надрукована на гарному книжковому папері, тверда оправа, з малою територією Старого Завіту.

Ціна БІБЛІЇ з поштовою пересилкою U.S. \$10.00

А ТАКОЖ маємо дуже цікаву й інтересну книжку в українській мові п. з. „QUO VADIS“, по-нашому „КУДИ ЙДЕШ?“. У ній оповідається жакхив переслідування християн, першого століття, за римського імператора Нерона.

Ціна книжки „КУДИ ЙДЕШ?“ з поштовою пересилкою U.S. \$6.00

В заповненні БІБЛІЇ і книжки „КУДИ ЙДЕШ?“, разом, тільки — U.S. \$15.00

Замовляйте зазвичай, щоб одержати на час „ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ“ і на день „СВЯТА МАТЕРІ“.

Замовлення враз з належністю просимо сплати на нижчю адресу:

HERALD OF TRUTH

P.O. Box 367 • Babylon, N.Y. 11702, U.S.A.

При замовленні просимо зазначувати, з якого часопису чи журналу цю книжку випишете. Повище оголошення просимо витягти і заховати.

Ця проблема була на видному місці протягом пленарного засідання Головної Управи та голів відділів Товариства Українських Інженерів Америки (ТУІА), яке відбулося у суботу, 3-го березня ц.р., у приміщенні українського Інституту Америки в Нью-Йорку.

Пленарне засідання відкрив і ним провадив голова ТУІА інж. Юрій Базилевський, який подав до відомої, що протягом однієї діяльності нової управи були приготвлені і розіслані членам три числа „Вістей“ та три числа „Бюлетеню“. Потім відбулася наукова конференція про голодомор в Україні в 1932-33 роках. Створено Секретаріат Українських Інженерів, до якого поклику належать ТУІА та Товариство Українських Інженерів в Канаді. В майбутньому до нього, може, належатимуть й інженери з інших країн нашої поселення. Товариство Українських Інженерів Америки та Секретаріат Українських Інженерів у великій мірі допомагали у проведенні Конгресу СКВУ, при чому вибраний голова адвокат Петро Саварин був теж кандидатом, якого ТУІА та ТУІА Канади допомагали поставити на кандидата. Українські інженери мали на Конгресі II делегатів, п'ятьох із Америки, а шістьох із Канади.

За останній рік прийнято в члени ТУІА 18 нових членів, всі вони професіоналісти молодших поколінь.

На засіданні були голови відділів Нью-Йорку, Нью-Джерсі, Бостону та Філадельфії. Прислали писемні звіти відділи: Баффало, Вашингтон, Дітройт, Каліфорнія, Чикаго, Мінеаполіс. Приєднали, що поодинокі відділи виявляють по-

Чи збережемо органічний зв'язок наших поколінь

мійну активність у своїх товариствах та в українській громаді.

Широка дискусія розвинулася над проблемою, що так скажемо, органічного перебігання надбань ТУІА людьми молодшого покоління. На завагу одного із старших членів, про що говорили попередні управи ТУІА, один із членів теперішньої Головної управи зауважив, що теперішня управа не лише говорить, але й реалізує. Поміж членами Головної управи тепер є у великій більшості люди молодших поколінь (10 на 14), всі вони разом співпрацюють, один одному допомагаючи. Одна кількість нових членів прийнятих і тих, які можуть і повинні стати членами ТУІА — дуже мінімальна. Були різні думки, як зацікавити людей молодших поколінь, щоб вступили до ТУІА. Потребало мало памфлету „Чому ви повинні стати членом ТУІА“ наявна і її чимсь треба було б реалізувати, але особисті зв'язки самих членів з їхніми приятелями, знайомими мусять бути вжиті у великій мірі, якщо хочемо зберегти і ще далі поширювати діяльність ТУІА. Допомога поодиноким членам цього Товариства в отриманні праці може дуже багато допомогти цю ідею реалізувати.

Усе це не нові проблеми, але їх реалізація і підхід до них відповідно до теперішньої ситуації кінцеві, якщо хочемо успішно поборювати існуючі перешкоди.

У загальному можна ствердити, що помічено було оптимістичне наставлення у

поборюванні згаданих перешкод, що, без сумніву, характерне цілій нашій громаді в діаспорі. Хоч з другого боку, дорога перед нами не легка. Не можна очікувати якогось чуда, треба хотіти і вміти ті труднощі поборювати.

Імпульс розбиття нашої громади на XIII Конгресі Українців в Америці швидко тепер починає бути реальною дійсністю, відчувають

це також і наші професійні товариства. Але ми мусимо починати бачити одні в одних приятелів, помічників, а не ворогів. Нам потрібне певне переродження нас самих, і при бажанні, цього можна досягнути. Пробуймо це робити!

Чергова імпреза ТУІА — це нова наукова конференція про модерну технологію і її примінення у сучасному житті. Відбудеться ця конференція у Філадельфії в суботу, 7-го квітня ц.р.

Іван Я. Хамуляк

Вітають ...

Закінчення зі ст. 1.

...Англомова Енциклопедія Українознавства, яка появилася під „покровом“ Наукового Товариства ім. Шевченка і Українського Народного Союзу, що її опрацювало 90 авторів, а я дав 25 років праці і віддав мій організаційний хист — ширити знання і правду про Україну і український народ. У 90-ліття Українського Народного Союзу треба задати, що це діло надейшть до великих діл, які дає за час свого догодого діяння Український Народний Союз. І мені мило підкреслити мою догодого співпрацю з Українським Народним Союзом і його діячами.

ВОЛОДИМИР КУБІЙОВИЧ

УКРАЇНСЬКИЙ ВІДПІВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

...Пересилаю цим шляхом Вашій об'єднаній десятилітній громаді в імені Українського Відпівного Університету та від Наукової Ради Товариства Сприяння Українській Науці дружній привіт та вислови щирої признанні за ту величезну працю, що Ви провели „на службі народу“.

...При тому хочу окремо відзначити, що Ваша служба ніколи не обмежувалася до нашої спільноти в Америці, але провід УНСОУ завжди звертає увагу на потреби українського загалу в цілій нашій діаспорі.

...Бажаю Вашому Союзові при 90-річчю не тільки збільшення членства чи помноження фондів, але і гармонійності у Ваших рядах, єдності у починах, гармонійності у праці для утримання національної свідомості не тільки серед Вашого членства, але за його посередництвом серед цілої спільноти у З'єднаних Штатах Америки. Ви є не тільки найстарішим нашим Союзом, але й найчисельнішим, і тому мусите бути постійно свідомі, що на Вас тяжать також найбільші обов'язки та завдання. Хай Господь дозволить Вам сповнити їх на славу й добро нашої батьківщини, що за її долю відповідальні ми всі...

ВОЛОДИМИР ЯНІВ

Ректор

У 40-річчя...

(Продовження зі стор. 2)

У Тимчасовому Устрою говориться, що „УГВР — це верховний орган українського народу у його революційно-визвольній боротьбі за УСРД“, а про свою мету у засоби боротьби Платформа каже:

„УГВР прагне до відбудови Української Самостійної Соборної Держави на всіх землях українського народу засобами революційно-визвольної боротьби проти всіх ворогів державної самостійності українського народу, зокрема проти більшовицьких і німецьких окупантів та у співпраці з усіма прихильниками такої самостійності“.

(Там там, стор. 36).

І Великий Збір вибрав такі керівні органи УГВР: Президент — Кирило Осьмак, віцепрезиденти — Василь Муляр, о. Іван Гриньох, Іван Вовчук, члени Президії — Зенон Пеленський, Мирослав Прокоп, Дарія Ребет. Генеральний секретаріат: голова і ген. секретар військових справ — Роман Шухевич, ген. секретар внутрішніх справ — Ростислав Волошин, ген. секретар закордонних справ — Микола Лебедь. Генеральний суддя — Ярослав Біленький. Бюро інформації Президії — Йосип Позичанюк.

Устрій УГВР передбачав також можливість кооптації нових членів. Це було зумовлено двома причинами. Поперше, враховуючи, що в більшості випадків діяльності будуть трудні відбудувати періодичні Великі Збори та що члени УГВР можуть гинути в боротьбі. Так і сталося. Удар прийшов швидко і дуже болісно. Уже в серпні 1944 року загинув у бою з більшовиками Р. Волошин, а пізніше осінню того року арештували К. Осьмака і він загинув у тюрмі. В лютому 1945 року був вбитий у бою з більшовиками І. Позичанюк, а у вересні того року загинув від тортури НКВД о. М. Галют. У тому ж році помер Я. Біленький.

Подруге, організатори УГВР усвідомлювали важкі умови діяльності і велике значення прив'язували до того, щоб зберегти моральну і політичну допомогу з боку демократичних держав Заходу та української еміграції. Для виконання цього завдання, вони доручили частині своїх членів виїхати закордон.

Таким чином прийшлося в Україні швидко доповнювати склад УГВР шляхом кооптації. Серед кооптованих були між іншим пізніший заступник ген. Чупринки полк. Василь Коваль та видатний публіцист майор П. Полтава.

Удар Москви проти УГВР розгорнувся широким фронтом і були спрямовані не тільки проти цієї установи, але й проти всього підпільного і повстанського руху. Про це в черговому розділі статті.

(Продовження буде)

Редагує Омельян Твардовський

Першества настільного тенісу (ping-pong) УСЦАК — 1984.

Згідно з уповноваженням проводу ланки настільного тенісу УСЦАК, УСВТ „Чорноморська Січ“ Ньюарк влаштує у суботу, 12-го травня 1984 року, в спортивній залі Тенісового Клубу Нью-Джерсі, при 226 Норд авеню, Вестфілд, Н.Дж., чергові річні першества Української Спортової Централі Америки і Канади.

В цьому турнірі настільного тенісу можуть брати участь юнаки, юначки, чоловіки, жінки і сеньйори, які належать до українських спортових товариств, клубів та молодечих організацій. Офіційне відкриття та визначення конкурентів відбудеться точно о год. 11:00 вранці, але зала буде відчинена для вільної гри вже від 10-ої год. Перебачаються наступні конкурентні: учні (юнаки й юначки) до 14-го року життя включно; юнаки й юначки до 18-го року життя; жінки і чоловіки до 40 років; сеньйори понад 40 років; подвійні гри.

Вписове 2 долари від юнацтва, 5 доларів від дорослих.

Правила гри Міжнародної Федерації Настільного Тенісу (ІТТ) будуть обов'язкові при переведенні першеств. Усі змагання (ки) зобов'язані виступати в змаганнях у темних (не білих) сорочках, м'якшому взутті (сникерсах) і мати власну ракетку. Зголошення — до 4-го травня включно — слід вислати на таку адресу: Mr. George Chrapeuc 474 Teal Plaza, Secaucus, N. J. 07094.

Закликаємо усі наші спортові осередки та спортові гуртки при молодечих організаціях вислати на ці першества своїх змагунів (ок). Настільний теніс став вже олімпійським спортом і починаючи від Олімпіади 1988 року, вхвалитиме до програми змагань.

Провід ланки настільного тенісу УСВТ „Чорноморська Січ“ Ньюарк.

27-мі відбиванкові першості УСЦАК — 1984

Вдуже в своїй історії УСВТ „Чорноморська Січ“ буде господарем відбиванкового чемпіонату Української Спортової Централі Америки і Канади, який відбудеться у суботу, 19-го травня ц.р., в залі Технічного Інституту Нью-Джерсі університету Ратгерс в Нью-Йорку.

Провід відбиванкової ланки УСВТ „Ч.Січ“ вже вислав офіційні повідомлення на цей 27-й чемпіонат усім українським спортовим організаціям, які мають активні відбиванкові дружини.

Зголошення до участі в цьому чемпіонаті прийматиметься до 28-го квітня ц.р. і їх слід вислати на адресу: USCAC Tournament, 943 Garden St., Union, N.J. 07083. Після цієї дати зголошення не братимуться до уваги. Згідно з програмою цього турніру, змагання заплановані в таких групах: жіночий і чоловічий; юначок й юначок до 18-ти років життя включно; сеньйори понад 35 років, якщо буде зголошення шонайменше три дружини.

Дружини, що займуть перші місця, будуть нагороджені індивідуальними і клубовими трофеями, другі і треті місця — клубовими трофеями. Вибрані збірні (тільки в жіночій і чоловічій групах) будуть відзначені золотими медалями. Директором турніру призначено Олега Мосієнка, а його заступниками — д-ра Тараса Гунчака і Юлія Напору.

Змагання (ки) дружин з далеких міст Америки і Канади прибудуть до Ньюарку вже в п'ятницю вечері. Змагання турніру почнуться у суботу вранці в 9-й год. в обидвох залах, що сусідують одна з одною. Після закінчення турніру у великій залі Українського Народного Дому в Ірвінгтоні, відбудеться для учасників і гостей спільна вечеря, під час якої вручатимуться переможцям трофеї. Після вечері відбудеться танцювальна забава при звуках оркестри „Хлопці з Львова“.

УСК Нью-Йорк Силвер Лейк С.К. 1:0

Цими змаганнями, що відбулися у неділю, 4-го березня ц.р., перша дружина УСЦ-у розпочала весняну рунду сезону копаного м'яча в 11-й дивізії Космополітальної Ліги Нью-Йорку — Нью-Джерсі. В звітній зустрічі наша дружина мала ввесь час ініціативу, але напад не зміг використати своїх можливостей. Без помилок діяла оборона, як і воротар „Силвер Лейк“. Все таки укв'ївці закінчили цю зустріч перемогою, завдяки якій стали кандидатом на першу дивізію. Єдиного гола зустрічі здобув граючий тренер і провідник дружини Степан Коваленко.

Склад першої дружини УСЦ-у: Гус, Жовтий, Рікардо, Фернандо, Ніогроф, Коваленко, Картегена, Герман, Салязар, Гупало, Марков, Вербецький. Провідник і тренер С. Коваленко. (ск)

УСВТ „Ч.Січ“ Трентон С.К. 1:0

У третій рунді розгрівок за чашу Нью-Джерсі, що відбулася в неділю, 4-го березня ц.р., перша дружина УСВТ „Ч.Січ“ елімінувала свого третього суперника, цим разом сильний клуб з Трентону, вислідом 1:0. Звітні змагання пройшли на вищому рівні і в них обидві дружини показали гарну, тверду, типову гру за чашу, в якій поразка автоматично позбавляє можливості продовжувати виступи в цій серії.

У першій половині „Січовики“ явно переважали гостей у швидкості і технічних заграх, які змагання нашого нападу закінчували численними стрілами по воротам. Ряд критичних ситуацій успішно ліквідували оборона і воротар Трентону. В 40-й хвилині Андрій Бакун перейняв подачу В. Ткача, провів швидкий рейд, з якого сильним стрілом після м'яча у сітку воріт Трентону. Як пізніше виявилось, цей гол і переривав долю цієї зустрічі. Після перемоги господарі продовжували свою домашню гру в грі, але і гості не тільки завзяте боролися, а зумили здійснити кілька акцій у підворотті „Ч.Січ“, в якому впевнено діяли оборонці — Юрій Бакун, Д. Роміно, Р. Сабо і воротар М. Хамуляк. Чергові четвертьфінальні змагання за чашу „Ч.Січ“ має відбутися в Трентоні з місцевим італійським клубом „Азурі“.

Склад „Ч.Січ“ М.Хамуляк, Д.Роміно, Ю.Бакун, Р.Сабо, В.Ткач, С.Сабрі, А.Бакун, М.Хмільський, Р.Букачський, Д.Бакун, М.Берман, Дж.Зуліо, Д.Бріза. Провідник Володимир Бакун.

Змагання турніру почнуться у суботу вранці в 9-й год. в обидвох залах, що сусідують одна з одною. Після закінчення турніру у великій залі Українського Народного Дому в Ірвінгтоні, відбудеться для учасників і гостей спільна вечеря, під час якої вручатимуться переможцям трофеї. Після вечері відбудеться танцювальна забава при звуках оркестри „Хлопці з Львова“.

УСВТ „Ч.Січ“ (мол. юнаки) Юніон Кавіті (мол. юнаки) 2:7.

В перших лігових змаганнях весняної рунди сезону в 11-й юнацькій дивізії Космополітальної ліги молодші юнаки „Ч.Січ“ зазнали високої поразки 2:7. Обидва голи для нашої дружини здобув Я.Твардовський. У складі тієї дружини виступають: Гегенбляк, Бортник, Павлик Бізаський, Полянський, Гур, Г.Матвішин, С.Матвішин, Твардовський, Понос, Федоренко, Конор. Провідники: А.Гур і Д.Матіаш.

Жіноча відбиванкова дружина „Ч.Січ“ четвертою

У четвертому турнірі Відбиванкової Асоціації ЗСА, що пройшов 3-го березня ц.р., в Брукліні, жіноча дружина „Ч.Січ“ закінчила поміж 10-ма дружинами на четвертому місці. На початку в своїй підгрупі українці перемогли клуб „Біг Еппл“. „А“ 2:0 сестри ремісували 1:1 з дружинами: Гофстра В.К., Давн Спарт В.К. і програли з „Віндчейс“ В.К. 0:2 і, таким чином, зайняли друге місце. Знавши поразки в півфіналі 1:2 з клубом „Довнстон“, „Ч.Січ“ остаточно зайняла четверте місце турніру. Склад „Ч.Січ“ С.Моравська-Гейлі, Л.Тіцька, С.Візута, П.Мальоні і Лопатовська, С.Кузинська, І.Лячук, П.Гол.

Трагічно загинув Петро Шорт.

Дня 22-го лютого ц.р. в Лос-Анджелесі, Каліфорнія, трагічно загинув колишній змагун „Ч.Січ“ Пітер Шорт. Згідно з пресовими повідомленнями, поліція заарештувала 18-річного Деніса Гурбута і 15-річного не названого злочинця, які під час грабунку мали доклати цього вбивства. 39-літній Шорт в своїй близькій кар'єрі в роках 1967-77 виступав теж в професійній дружині „Ч.Січ“, що в тому часі змагалася в професійній Американській Футбольній Лізі. Після виступів в „Ч.Січ“ Шорт перейшов до професійного клубу Рочестер Ленсера, в якому став чемпіоном Північно-Американської Професійної Ліги. В 1978 році Шорт перестав активно змагатися і став директором змагального персоналу клубу Лос-Анджелес „Азтекс“. В 1981 році був асистентом тренера професійного клубу в Далласі, а пізніше став його повним тренером. Кар'єру тренера закінчив в Сан-Гозе „Ердквік“ в Каліфорнії в 1982 році.

(от)

STATIONERY 110 48 East 7th St. Tel. GR 3-3550, New York, 10003

ПИСАНКИ: гуцульські, бойківські, подільські, волинські, трипільські й інші — в АРЦІ.

Володимир Барагура

МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді.

Ілюстрації П. Андрусів і М. Михалевина.

Ціна 7.00 дол. з портом. Мешканці стеїту Нью-Джерсі зобов'язані 6% стейтового податку.

СВОБОДА BOOK STORE 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

PIZNE

TYPEWRITERS Ukrainian and others. Also copiers, addressers, sales and other office equipment shipped. JACOB SACHS 251 W. 98th St., New York, N.Y. 10025 Tel.: (212) 222-6683

BUSINESS OPPORTUNITIES

З приводу продажі фарми, пропонуємо нашим промисловцям і бізнесменам зацікавленим ВСІ МАШИНИ до продукції виробів товарів без хемікалії.

Ці машини в найкращому стані. Я пропонував клапуть, голуби, бігос, ігрі, хрін, мушкетар, джус, мармеладні конфітури та на складі маю запаси джарів-спіквіч, контеїнерів, і т.д. а також товар до перероблення. Хто зацікавлений, телефонуйте.

Власник ІВАН ЛУТЕНКО, мол. адреса: IVAN LUTENKO P.O. Box 465 South Bound Brook, N.J. 08880

REAL ESTATE

Юнона, Н. Дж. ОДНОРОДНИЙ ДІМ 5 просторих кімнат, гараж на одне авто — в гарній ділянці св. Міхаїла. Ціна \$87,000.

DESNA REALTY (201) 399-3000

PIZNE

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відомою складна фірма

CYPRESS HILLS MONUMENTS В БІЛАНСЬКИЙ

WALTER BIELANSKI K M KARDOVICH CONSTANTINE M. KARDOVICH 800 Jamaica Avenue Brooklyn, N.Y. 11208 Tel.: (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9 до 5 по-п. в неділю 10 до по-п.

Miami, Fla.: (305) 653-5861 На бажання і для вигоди клієнтів, радо задемо до Вашого дому з проектами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

SENKO FUNERAL HOME 213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y. (212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD FUNERAL HOME 89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I. 24 HOURS A DAY

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED Обслуга ШИРА І ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME 1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.) UNION, N.J. 07083 (201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНХ, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10009 (212) 674-2568

ПРЕЦІННІ УНІКАТИ ДЛЯ ВАС. Ч. 2

1. Бравн: ДЖАН НОКС, 1924, ВОЛОДАР	\$ 5.00
2. Безіменський: ПОСТРІПІ, 1930	8.00
3. — ВЕЖІ, ЖУРНАЛ, ч. 2, 1948, пиш	5.00
4. „В ДЕНЬ МАТЕРІ“, 1933 р.	5.00
5. „ВІПЬНА СПІЛКА“, ПРАГА, 1926, пиш	10.00
5a. „ВІПЬНА СПІЛКА“, ПРАГА-Львів, 1927	10.00
6. В 5-ти РОКОВИНИ СМЕРТІ ФРАНКА	5.00
7. ВОРОЖИТ-ЧАРОДИТ-СОННИК, 1921	10.00
8. ВОЗНЯК: КИРИЛО-МЕТ БРАТСТВО, 1921	20.00
9. ВЕСЬ СВІТ ПРО СІЧНИСЬКОГО, 1908	25.00
10. Всегоренко: ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ — ВІЙНИ, ІСТОРІЯ ЙОГО ВОЕН І ПОЛІТИКИ	10.00
11. В ЯРМІ АЛЬГОЛЮ І НІКОТИН, 1929	5.00
12. ВІДЗОВА СОЮЗУ ХЛІБОРОВ, ВАРШ., 21 р.	10.00
13. „ЯРИНА“, 1-ий УКР. БУКВАР, 1921	10.00
14. ВОСКРЕСЛА УКРАЇНА ЗБІРКА, 1907 р.	5.00
15. ВЕЛИКИЙ НАУКОВИЙ ЗБІРНИК, 1920 р.	10.00
16. ВАРНАК: ТАЄМНИЦЯ ОРГАНІЗАЦІ, 1936 р.	8.00
17. ВОДЯНИЙ: ХОЛОДНИЙ ЯР, Львів, 1928 р.	8.00
18. ВАНШТАЙН: 300 ТИС. МІЛЬ НА СЕК.	5.00
19. ВІВЕН: ЗАВДАННЯ НОВОЇ ШКОЛИ, 17 р.	5.00
20. ГАЛАГАН, М.: З МОЇХ СПОМИНІВ, ЧК., 30	15.00
21. ГУДЕРМАН: ПАСИЧНИЦТВО, Ілюстр.	10.00
22. ЛЮСТР. СПОМИНИ ГЕРОІВ УКРАЇНИ, 20 р.	25.00
23. ГУМЕНЮК: УКР. НАРОД МУЗИЧ. ІНСТР. ОПР.	25.00
24. ГОЛОВКО: КРУЧЕНИМ ШЛЯХОМ, 1924	5.00
25. ГОЛОВКО: ДІВЧИНА З ШЛЯХУ, 1929	5.00
26. ГАНКЕВИЧ: ПРО ЖІНОЧУ НЕВОЛЮ, 1918	5.00
27. ГУСИНСЬКИЙ: КОЛІВНИЦА, ІСТ. НАРИС	5.00
28. ГОПОІР: ОБОРОНЕЦЬ ПРОСТИТУТКИ, 1911	5.00
29. ГРИНЧЕНКО: СТЕПОВИЙ ГІСТЬ, 1922 р.	7.00
30. Горш: НАВЧАННЯ БОЮ ШАБЛЯМИ, 1920 р.	7.00
31. ГАЙДАМАКИ І ІНШІ ІСТ. ОПОВІД., 1918	9.00
32. ГОРОВИЧ: ЛЕВ ДЕГРЕЛЬ „ВІСНИК“, 1937	7.00
33. ГАН: ТРАГЕДИЯ ХВІЛЬОВОГО „ПРОМЕТЕЯ“	7.00
34. ГЛІВІВ: БАЙКИ, Львів, 1921, ст. 138	10.00
35. ГНАТЮК: НАРОДНІ КАЗКИ, 1913, ОПР.	25.00
36. ГОЛУБЕЦЬ: ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ у Львові	7.00
37. ГЕРВІЛЬСЬКИЙ: УКРАЇН. КОЗАЧІ ПОЛКИ, 12 р.	5.00
38. ГОСПОДАРСТВО ТА ПРАВО, 2 ВЕЛИКІ ТТ.	40.00
39. ГЕУ: САМУОПРАВА ХОЛЯРІВ, 1919 р.	5.00